

**Дослідження щодо удосконалення складу
рідкого лікарського засобу для лікування мікозів шкіри
Афія Д.С., Чушенко В.М., Азаренко Ю.М., Ковалев В.В.**

Кафедра технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Найбільш поширеними серед дерматологічних захворювань є грибкові захворювання, або мікози, в основі яких лежить інфікування шкіри, слизових оболонок, нігтів, волосся хвороботворними грибами. За даними ВООЗ у третини населення спостерігаються мікози і кількість цих уражень постійно збільшується. Сприяють розвитку хвороби гіпергідроз, попрілість, тісне взуття, потертість, недостатній гігієнічний догляд. Лікування даної групи захворювань завжди вимагає комплексного підходу до вибору терапевтичних засобів з метою уникнення лікарської взаємодії та запобігання побічних ефектів.

Мета дослідження. Дослідження щодо удосконалення складу та технології рідкого лікарського засобу для лікування мікозів шкіри.

Матеріали та методи. При проведенні запланованих досліджень на підставі теоретичних досліджень було запропоновано використання кислоти ундециленової та розчину мірамістину. Отримані результати ґрунтуються на технологічних, органолептичних та фізико-хімічних дослідженнях.

Отримані результати. Кислота ундециленова має довгу історію в якості протигрибкового препарату. Вона представляє собою натуральний фунгістатичний засіб, який не подразнює шкіру та сприяє її живленню. Кислота ундециленова використовується проти грибових шкірних інфекцій, таких як мікоз, стригучий лишай, підошовна, пахова і інтритригінозна форми епідермофітії, кандидоз, і мікроспорія шкіри. Препарати на її основі зазвичай не викликають побічних ефектів. Мірамістин має виражену бактерицидні та протигрибкові властивості, не має місцево-подразнюючої дії і системного впливу на організм. Введення обраних засобів до складу суспензії дозволяє отримати екстемпоральний препарат з метою надання комплексної дії при лікуванні мікозів шкіри. Концентрації даних активних фармацевтичних інгредієнтів обирали, керуючись літературними даними. Вибір ПЕГ 40 в якості стабілізатору заснований на його солубілізуючих властивостях, нешкідливості та природному походженні.

Висновки. Обґрунтовано доцільність введення зазначених активних компонентів до складу препарату. Експериментально проведено вибір стабілізатору та його концентрація. На підставі технологічних досліджень спосіб обраний оптимальний спосіб введення нерозчинних речовин до складу суспензії.